

Sygnatura akt I C 1161/15

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

30 marca 2016 roku

Sąd Rejonowy w Pułtusku I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Arkadiusz Piotrowski
Protokolant:	st. sekretarz sądowy Monika Kalinowska

po rozpoznaniu 30 marca 2016 roku na rozprawie w P.

sprawy z powództwa **Kancelarii (...) S.A. w K.**

przeciwko **A. S.**

o zapłatę

orzeka

- zasądza od pozwanego **A. S.** na rzecz powoda **Kancelarii (...) S.A. w K.** 4130 (cztery tysiące sto trzydzieści) złotych z odsetkami ustawowymi za opóźnienie:
  - od kwoty 3900 (trzy tysiące dziewięćset) złotych od 30 września 2014 roku do dnia zapłaty;
  - od kwoty 230 (dwieście trzydzieści) złotych od 5 listopada 2015 roku do dnia zapłaty;
- w pozostałym zakresie powództwo oddala;
- zasądza od pozwanego na rzecz powoda 700 (siedemset) złotych tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym 600 (sześćset) złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego;
- wyroкови w punkcie 1. nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

Sygnatura akt I C 1161/15

UZASADNIENIE

Powód Kancelaria (...) S.A. w K. wystąpił z powództwem przeciwko A. S. o zapłatę 4130 złotych z ustawowymi odsetkami od 30 września 2014 roku do dnia zapłaty oraz zasądzenie kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa prawnego. W uzasadnieniu wskazano, że pozwany zawarł z powodem umowę pożyczki, której nie spłacił.

Pozwany A. S. nie stawił się na rozprawę, nie zajął stanowiska w sprawie, nie wnosił o przeprowadzenie rozprawy w swojej nieobecności.

Sąd ustalił, co następuje:

Pozwany A. S. zawarł 24 sierpnia 2014 roku z (...) sp. z o.o. w W. (następnie (...) sp. z o.o. w W.), za pośrednictwem platformy internetowej (...), umowę pożyczki 3000 złotych. Zaakceptował warunki umowy pożyczki realizując czynności weryfikacyjne zgodnie z umową ramową i w ich wykonaniu, przed wypłaceniem mu kwoty pożyczki, dokonał weryfikacji swoich danych osobowych. Wobec tego 24 sierpnia 2014 roku została mu wypłacona kwota pożyczki. Pozwany zobowiązał się zwrócić 4130 złotych do 29 września 2014 roku, jednakże swojego zobowiązania nie wykonał.

Na podstawie umowy przelewu wierzytelności z 4 maja 2015 roku (...) sp. z o.o. w W. zbyła wierzytelność przysługującą jej wobec pozwanego na rzecz powoda – Kancelarii (...) S.A. w K..

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie okoliczności faktycznych przytoczonych w pozwie oraz w dokumentów dołączonych do pisma procesowego pełnomocnika powoda z 7 stycznia 2016 roku, mając na uwadze treść art. 339§2 kpc.

Sąd zważył, co następuje:

W ocenie Sądu powództwo było zasadne w przeważającej części.

Zgodnie z art. 720§1 kc przez umowę pożyczki dający pożyczkę zobowiązuje się przenieść na własność biorącego określoną ilość pieniędzy albo rzeczy oznaczonych tylko co do gatunku, a biorący zobowiązuje się zwrócić tę samą ilość pieniędzy albo tę samą ilość rzeczy tego samego gatunku i tej samej jakości. W wykonaniu tego zobowiązania powód przeniósł na własność pozwanego 3000 złotych, za co pozwany zobowiązał się zwrócić 4130 złotych, w tym 3000 złotych tytułem udzielonej pożyczki, 900 złotych tytułem prowizji od udzielonej kwoty pożyczki oraz 230 złotych tytułem skapitalizowanych odsetek umownych od kwoty pożyczki w wysokości czterokrotności stopy lombardowej Narodowego Banku Polskiego, z którego to obowiązku się nie wywiązał. W tej sytuacji należało zasądzić dochodzoną kwotę.

Zdaniem Sądu zasadne było również żądanie zasądzenia od pozwanego odsetek, albowiem zgodnie z art. 481§1 i 2 kc, w brzmieniu obowiązującym na dzień udzielenia pożyczki i do 1 stycznia 2016 roku jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. Jeżeli stopa odsetek za opóźnienie nie była z góry oznaczona, należą się odsetki ustawowe. Jednakże gdy wierzytelność jest oprocentowana według stopy wyższej niż stopa ustawowa, wierzyciel może żądać odsetek za opóźnienie według tej wyższej stopy. Jak wynika z umowy pożyczki była ona oprocentowana. Wysokość odsetek ustalono na czterokrotność stopy lombardowej Narodowego Banku Polskiego, a więc w wysokości maksymalnej (art. 359§2¹ kc w brzmieniu obowiązującym na dzień udzielenia pożyczki). W tej sytuacji, wobec nie wskazania przez powoda czego dotyczy pozostała kwota dochodzona pozwem, to jest 230 złotych, Sąd przyjął, iż są to skapitalizowane odsetki naliczone przed wniesieniem pozwu. Wobec tego, i dochodzenia przez powoda odsetek ustawowych od dochodzonej kwoty, Sąd zasądził odsetki ustawowe od kwoty 3900 złotych od dnia następnego po terminie zwrotu pożyczki i terminie zapłaty prowizji, a od kwoty 230 złotych od dnia wniesienia pozwu, to jest od 5 listopada 2015 roku. Zgodnie bowiem z art. 482§1 i 2 kc od zaległych odsetek można żądać odsetek za opóźnienie dopiero od chwili wytoczenia o nie powództwa, chyba że po powstaniu zaległości strony zgodziły się na doliczenie zaległych odsetek do dłużnej sumy. Przepis ten nie dotyczy pożyczek długoterminowych udzielanych przez instytucje kredytowe. Pożyczka udzielona pozwanemu nie była bowiem pożyczką długoterminową, a nadto nie wykazano, aby pozwany po powstaniu zaległości zgodził się na doliczenie zaległych odsetek od dłużnej sumy.

Mając powyższe na uwadze Sąd w punkcie 1 wyroku zasądził od pozwanego na rzecz powoda 4130 złotych z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od kwoty 3900 złotych od 30 września 2014 roku do dnia zapłaty, a od kwoty 230 złotych od 5 listopada 2015 roku do dnia zapłaty, a w punkcie 2. w pozostałym zakresie powództwo oddalił.

Wobec uwzględnienia powództwa niemal w całości Sąd w punkcie 3. Wyroku zasądził od pozwanego na rzecz powoda 700 złotych tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym 600 złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 98§1 i 3 kpc w zw. z art. 100 kpc, art. 28 punkt 2. ustawy z dnia 28 lipca 2005 roku o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (tekst jednolity – Dz. U. z 2014 roku, nr 1025 ze zm.). Wysokość kosztów zastępstwa procesowego ustalono na 600 złotych na podstawie nieobowiązującego już §6 punkt 3. oraz §2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (tekst jednolity – Dz. U. z 2013 roku, nr 490 ze zm.). Rozporządzenie to stosuje się bowiem do spraw wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U. nr 1804 – §21) do czasu zakończenia postępowania w danej instancji.

Uwzględniając, iż wydany w sprawie wyrok jest zaoczny Sąd nadał jego rozstrzygnięciu z punktu 1. rygor natychmiastowej wykonalności na podstawie art. 333§1 pkt 3 kpc.

SSR Arkadiusz Piotrowski